

Tytułem głównym:

- uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań przedstawionych w skardze w pierwszej instancji oraz obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania, jaki poniósł wnoszący odwołanie w odniesieniu do skargi w obu instancjach.

Pomocniczo:

- skierowanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej, orzekającego w innym składzie, celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 31 marca 2009 r., wydanego w sprawie F-146/07. Postanowienie to odrzuciło jako częściowo niedopuszczalną i jako częściowo bezzasadną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej o nienadaniu dalszego biegu wnioskowi wnoszącego odwołanie o podjęcie dochodzenia w sprawie przesyłki rzekomo zakażonej wąglikiem, której ofiarą stał się rzekomo sam wnoszący odwołanie w okresie, gdy był zatrudniony w przedstawicielstwie Komisji w Angoli, jak również roszczenie o naprawienie szkody i zadośćuczynienie za krzywdę poniesione w konsekwencji tej decyzji.

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi istnienie błędów co do prawa wynikających z wielu twierdzeń SSP w odniesieniu do niedopuszczalności i bezzasadnego charakteru żądań, jak również błędne ustalenia w zakresie okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2009 r. — Accenture Global Services przeciwko OHIM — Silver Creek Properties (acsensa)

(Sprawa T-244/09)

(2009/C 193/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Accenture Global Services GmbH (Shaffhausen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat R. Niebel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Silver Creek Properties SA (Panama, Panama)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie R 802/2008-2;

- uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 marca 2008 r. w sprawie B 1019274; oraz

- obciążenie Silver Creek Properties SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Silver Creek Properties SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „acsensa” dla towarów i usług z klas 9, 35, 36, 38, 33, 41 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „ACCENTURE” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 41 i 42; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy „accenture” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 41 i 42; słowny wspólnotowy znak towarowy „ACCENTURE” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 41 i 42; graficzny wspólnotowy znak towarowy „accenture” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza niesłusznie nie wzięła pod uwagę okoliczności faktycznych przedstawionych przez skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Shell Hellas przeciwko Komisji

(Sprawa T-245/09)

(2009/C 193/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Shell Hellas Oil and Chemical SA (Shell Hellas AE) (Attica, Grecja) (przedstawiciel: adwokat P. Hubert)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, dorozumianej decyzji Komisji z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie odmowy dostępu do dokumentów będących w posiadaniu Komisji (nr ref. GESTDEM 6159/2008) i wyciągnięcia wszelkich należnych konsekwencji w zakresie dostępu skarżącej do wnioskowanych dokumentów;

- tytułem żądania ewentualnego, w razie uznania przez Sąd pisma Sekretariatu Generalnego Komisji z dnia 15 kwietnia 2009 r., w sprawie niemożności ustosunkowania się do wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów Komisji (nr ref. GESTDEM 6159/2008), za decyzję, stwierdzenie jej nieważności w całości lub w części, wyciągnięcie wszelkich koniecznych należnych konsekwencji w zakresie dostępu skarżącej do wnioskowanych dokumentów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji w sprawie odmowy dostępu do ogółu korespondencji wymienionej, na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003, pomiędzy Komisją a władzami greckimi właściwymi w dziedzinie konkurencji, dotyczącej dochodzenia prowadzonego na rynku paliw. Tytułem żądania ewentualnego, w razie uznania przez Sąd pisma Sekretariatu Generalnego, stwierdzającego że Komisja nie jest w stanie ustosunkować się do wniosku strony skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów, za wyraźną decyzję odmowną, strona skarżąca wnosi o stwierdzenie jej nieważności.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego, opartego na naruszeniu art. 253 WE, strona skarżąca twierdzi, że z uwagi na fakt, iż odmowa miała charakter dorozumiany, strona pozwana nie dostarczyła, z uwagi na sam charakter decyzji, uzasadnienia, które pozwoliłoby skarżącej na zapoznanie się z powodami odmowy.

W ramach zarzutu drugiego, podniesionego tytułem uzupełniającym, i w razie uznania przez Sąd pisma Sekretariatu Generalnego Komisji lub nowego pisma z dnia 18 czerwca 2009 r., wskazującego rzeczywiste powody dorozumianej decyzji, za decyzję podlegającą zaskarżeniu, strona skarżąca twierdzi, że przedstawiana motywacja nie spełnia wymogów uzasadnienia z art. 253 WE i jest sprzeczna z literą i duchem rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾.

W ramach zarzutu trzeciego, opartego na naruszeniu art. 255 WE i rozporządzenia nr 1049/2001, strona skarżąca twierdzi, że dokumenty, do których domagała się dostępu nie wchodzą w zakres wyjątku od zasady przejrzystości przewidzianej w rozporządzeniu nr 1049/2001. W tym względzie strona skarżąca podnosi, że:

- Komisja nie dokonała indywidualnej analizy poszczególnych dokumentów, ale przystąpiła do ogólnej oceny wyjątków przewidzianych rozporządzeniem w oparciu o kategorie dokumentów;
- Komisja nie mogła bezpośrednio zasięgnąć opinii władz greckich właściwych w dziedzinie konkurencji na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001, w celu uzyskania stanowiska co do przekazania dokumentów, ponieważ państwo członkowskie jest jedynym uprawnionym do odmowy przekazania dokumentów na tej podstawie;

- Komisja niesłusznie powołała się na wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych (art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001) w celu odmowy przekazania dokumentów w całości, ponieważ była w stanie usunąć z dokumentów informacje poufne;
- Komisja nie mogła powołać się na wyjątek dotyczący ochrony śledztwa (art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001), ponieważ władze greckie właściwe w dziedzinie konkurencji wydały już ostateczną decyzję w spornej sprawie;
- Komisja nie mogła również odwołać się do wyjątku dotyczącego ochrony procesu decyzyjnego, raz ponieważ dokumenty, do których domagano się dostępu nie były przedmiotem procesu decyzyjnego, dwa ponieważ nie naruszyłyby to ochrony tego procesu;

Wreszcie strona skarżąca twierdzi, że za przekazaniem spornych dokumentów przemawia w każdym razie interes publiczny, mianowicie umożliwienie jednolitego stosowania prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2009 r. — Insula przeciwko Komisji

(Sprawa T-246/09)

(2009/C 193/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Marsal i J.-D. Simonet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie, że żądanie Komisji zmierzające do uzyskania zwrotu kwoty 189 241,64 EUR nie jest zasadna, a w konsekwencji nakazanie Komisji wydanie noty debetowej opiewającej na 189 241,64 EUR;
- nakazanie Komisji zapłatę wynagrodzenia za szkodę w wysokości 212 597 EUR;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie, że skarżąca ma uprawnienie do ekwiwalentu pieniężnego w wysokości 230 025 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.